

syn taler for, at Damer paa 60—70 Aar skal møde halvblottede ved Fester. Men unægtelig vilde det frugte lidt mere, om Europas Dronninger vilde tage sig af den Sag, end at Paven gør det.

Bøger.

I. M. Sick: „Helligt Ægteskab“.

Det er naturligt, at vi kvinder altid med en fra spænding åbner en bog, der skriver sig fra en kvindes hånd, og spændingen stiger til forventning, når bogen er skreven af forfatteren til „Udi Løndom“. — De, der har læst denne fine, poetiske lille bog, der slog det ganske og aldeles fast, at dens forfatter var „en digter af Guds nåde“, vil mindes, at dens hovedtanke var denne, at fra evighed af er to mennesker bestemte for hinanden, én mand og én kvinde, og kun når disse to finder hinanden, stiftes det sande ægteskab.

Denne tanke har frk. S. atter taget op i sin sidste bog: „Helligt Ægteskab“. Hun viser nemlig her, at hovedpersonerne, kunstneren og den unge fru Gudrun, er anlagt for hinanden; hun skildrer forholdet mellem dem overordentlig forstående og smukt. Det er en glæde at se denne overreflekterede, måske lidt forskruede unge kvinde „finde sig selv“ og, man kunde fristes til at sige, vinde barnets enfold igen i den kloge, kærlige mands hånd. — Men hun har tillige taget et nyt problem op: Gudrun er allerede gift, da hun og hendes virkelige elsker finder hinanden, og spørgsmålet i bogen bliver da: Hvad skal et menneske gøre, når han (eller hun) først efter at være bunden i ægteskab, finder den, for hvem han er bestemt.

Den løsning, som er givet på dette spørgsmål, vil næppe på nogensomhelst måde kunne tilfredsstille den tænksomme læser.

Da Gudrun og Philip Lindblad en tid lang har kendt hinanden og stadig er kommen hinanden nærmere, gaar det fuldt op for dem begge, at de elsker hinanden. Da beslutter de at skilles, for at Gudrun ikke skal forsynde sig imod sin mand; men samtidig lover de hinanden evig troskab og kærlighed. — Er der nogensomhelst mening i dette?

Når Gudrun har gået lange ensomme ture daglig med denne mand og åbnet sit hjerte for ham, når hun har „lagt sit ansigt ved hans hjerte“ og han har „drukket tårerne fra hendes kinder“, mon hun da ikke allerede har bedraget sin mand og brudt sit ægteskab?

Og når hun bliver hos sin mand som hans hustru, men hver dag det lange liv igennem

vil tænke paa en anden med altid ny kærlighed og brændende længsel, mon hun da ikke øver svig mod ham og grænseløs, ubodelig uret mod sig selv?

Jo, det gør hun, og derfor bliver slutningen paa denne bog, der forfægter saa mange gode tanker, saa umoralsk, som vel tænkeligt.

Dette er hovedindvendingen mod frk. Sicks bog; der kunde gøres mange andre. For eksempel imod den idelig tilbagevendende nøjagtige beskrivelse af, hvad de optrædende personer har på, som leveres med en udførlighed, der ikke giver et „udstyrsstykke“ noget efter, og som for resten allerede fandtes i „Højfjældspræst“, hvor man ikke var aldeles overbevist om, at frieren ikke egentlig gjorde knekfald for den dejlige silkekjole.

Der kunde gøres en alvorligere indvending mod en bemærkning, som synes at skulle stå for forfatterindens egen regning, om, at en kvinde bør „komme til en mand uden at vide besked“.

En sådan yttring burde dog ikke kunne høres i vore dage, hvor man endelig er begyndt at indse, at fuld, klar kundskab er det eneste solide grundlag for renhed og sundhed på dette område, — sundhed ogsaa i rent legemlig forstand.

Løvrigt er det mærkeligt at finde denne udtalelse i en bog, der mer end een gang viser tendens til at blive mildest talt indgående paa intime omraader. —

Alt i alt er og bliver denne bog en skuffelse for frk. Sicks læsere. Ikke alene føler man ubehag ved det i bogens første del behandlede vamløse ægteskab, som der her ikke skal gås nærmere ind på, men først og fremmest staar man uden nogen tilfredsstillende klarhed over det egentlig afgørende spørgsmål, og med følelsen af en disharmoni indenfor selve bogen: indledningsdigt og slutning slaar hver sin streng an, som ikke kan klinge sammen.

Foredrag og Møder.

Folkeuniversitetsforeningen. Fru mag. scient *Kirstine Meyers* Forelæsningsrække om *Radium*, der begynder Mandag den 7. Marts Kl. 8, er overtegnet. Den vil blive gentaget Torsdag den 10. Marts Kl. 8^{1/2}, og følgende Torsdage. Kontoret, Frederiksberggade 29, 3. Sal, er aabent fra Kl. 12—2 og 7—9 Aften.